

Aŭ toroj de la projekto MIJHAIL SAPEGO DMITRY GORYACHEV DMITRY DROZDETSKY (MITRICH) Produktanto MIJHAIL SAPEGO
Prepress DMITRY DROZDETSKY (MITRICH)
ISBN 5-7187-0530-9 © AL "Red Sailor", 2004

LA CENTRA KONSILO DE LA UNIO DE MILITAJ Ateistoj de USSR LA SENDIA
KANTABULO KOMPLETIS GR. GRADOV TRIA, korektita kaj aldonita EDICIO
DE LA AGO. ED. ORGANIZO "BEZBOZHNIK" MOSKVO 1930

EL LA AŬ TORO- KOMPILO La kantaro enhavas poemojn kaj kantotekstojn
de la jenaj aŭ toroj: D. Bedny, Beinaroviĉ, Gorodeckij, Galitsky, Gradov,
Gvozdev, Sokol, Kromin, Ĉerniŝeva, Opanas, Dolev, Semenovskiy,
Slobodskiy, Bayan, Zorkovskiy, Semyach Zorkovskiy, Svetloyarts, Chikin kaj
aliaj. Mosoblit n-ro 6052. Cirkulado 100 000 - 3 folioj. Ordo n-ro 1122. Ŝtata
Presejo nomita laŭ Evg. Sokolova, Leningrado, Krasnykh
Komandirov Ave., 19.

I. KANTOJ DE LA GRANDA MARŜO (Laŭ melodio de "La Ruĝa
Armeo") Kamaradoj. La Granda Marŝo komenciĝis: Ni konstruos
vicon en senprecedenca maniero. Hodiaŭ la Moskva Elektra Uzino
sendis 120 ŝtorkbrigadojn al vi. Ĥoro. Kun certa mano, ni plenumas la
Testamentojn de Lenin ne de la ŝtulo, kaj ni ĉiuj estas nuksoj de la ununura
lutaĵo de la Fera volo de Iljiĉ! Kaj anstataŭ la centjaraj ĉantaĵoj de la
vilaĝanoj, ke la koron pinĉas per nekonsolebla melankolio, Sonas
super la kampoj, Super la bluaj maldensejoj, la perkutaj kantoj de la
laboristaj brigadoj. Ĥoro.

Grandan Larĝan Marŝon nin starigis la Fajrovizaĝa Patro - la Moskva
uzino. Kaj li donis al ni la taskon forigi la malnovan aferon,
anstataŭ igante la nagon per aŭtoj en la vilaĝo. Ĥoro. La pugno, skuante
sian pugnon en la liberan spacon, rigardas flanken al la traktoro,
kraĉas, krias. Rigardu, diablo. Kiu pensis, Kiu miris, ke ĉi tiu maŝino
kraketis kun ni! Ĥoro. Sed kolero estas senpova, kaj la gasto estas giganto

Li desegnas profundajn sulkojn sur la kampo kaj, eksplodante la teron por semi semojn, eksplodigas la sterkon de la vivo de la Kamparano. Ĥbro. Rigardu, antaŭ vi brulas la dezertejoj kun la elektraj fajroj de la venanta tagiĝo. Ni estis starigitaj al granda Larĝa Marijo de la Fajroviza ĝa Patro — la Moskva uzino. Ĥbro. 4

EN BATALON KUN LIBRO (Laŭ la melodio: "Ni kuraĝe iros en batalon") La avoj vivis kiel blinduloj, Post la venko ni ne estas tia. Ĥbro. Ni kuraĝe iros en batalon kun la sama mallumo. Kun libro en niaj manoj ni vivas alian vivon. Ni alfrontu la malhelajn elementojn kuraĝe, Ni devas kompetenta la respublikon. Ĥbro. Ni ĉesos kredi malnovajn legendojn, Ni devas precize mezuri ĉion kun scio. Ĥbro. Ni ne konas Dion, ne ekzistas Anĝeloj, Ni lernas la Veron pri tio en libroj. Ĥbro. La avoj vivis kiel blinduloj, post la venko ni ne estas tiaj. Ni kuraĝe iros en batalon kun la sama mallumo. Kun libro en niaj manoj ni vivas alian vivon!

DONU AL NI SENDIAN AVION! (Al la Budenkovskij-marŝo) Trans la ruĝaj limoj, Tenante vipon super la mondo, La kapitalisto kolektas kontraŭ ni blankajn hordojn. Kaj kun kolero, kaj kun apaska, Kaj kun gaso, kaj kun Kristo, Li karesas la potencon de la konsilioj per Sia denta buŝo. En la maroj sur malproksima insulo, la angla sinjoro jam delonge akriĝas siajn akrajn dentojn por oleo kaj greno. Sed ni estas fortaj, sed ni vivas! He, sinjoro, estas tempo por kompreni: Murdoj kaj eksplodoj neniam timigos nin! Responde al via noto, el la monda monero ni alarmos la grizajn nubojn per aviadiloj. Kaj al vi, hipokrituloj el Londono, En speciala honoro Ni lanĉos en la senfundan vastaĵon sendian aviadilon... En tiun mondon, kie nur anĝeloj Viaj mensogoj breditaj, Nun aviadilo en ĝi, Ateistoj, jes! MJD (Al la melodio: "Ŝvevu, falkoj") Ni anstataŭigos la malnovajn Konstruu la vojon de Sovetunio! La Komsomolo estas malantaŭ la komunardo, Malantaŭ la Komsomolo estas la pioniro. La nigra korvo en nigra sutano kolere sulkas la brovojn kun Karesma rigardo: 6

- Vi vidas malantaŭ ĉi tiuj en stoko nubo de oktobro. Ŝanĝ - ŝanĝ! Starigu viajn piedojn! Pli laŭtaj kantoj al la suno! Sen mastroj, reĝoj kaj

dio - Pri dioj, sinjoroj, reĝoj! KOLEKTIVA BERA KANTO (Motivo "Kesto") Estis tempo - sole Ni batalis inter du limoj De mateno ĝis malfrua nokto ni Sur nia strio. La orelo eĥas, Kaj la strio malvastiĝas, Kaj vintre la mano de Malbono malsato frapas la fenestron Kaj nun super la amara sorto Ne malĝoju, ne malĝoju, Per la kolektiva frata volo la limoj estis plugitaj. . En senluna aŭ tuna nokto ni ne atendas malbonan malsaton, kun la teamo kaj la komunumo ni neniam estos perditaj. Tie, preter la ruĝa limo, Malliberejoj, torturo kaj ĉerkoj... La Pioniro ne pleniĝis per liberaj birdoj. Estas faŝisma klubo en blanka kaprido mano... Junularo mortas tie senkulpe, Sub vipo, sur bajoneto. Kaj, benante la eŝafodon, la ŝnuron, la ĉerkon kun la kruco, amante ĉiujn kaj pardonante ĉion, la pastro abomenas la preĝon tie. Ni memoras! Ni scias! Konstruu post konstruo, Paŝon post paŝo, tagon post tago Ni detruos la mondon de perforto!.. Ni venos! 7

SENDIA KLUBO Ortodoksa Rus' Klinigis la dorson en la jugo Kaj kun preĝo al la Sinjoro Dio En kateno ŝi marŝis al Siberio, Sufokita en malliberejo, Mallongigante la vojon per refreno: Eh, bato, Ni krii! Eh, la verda iros per si mem. Ni iru, "ni iru kaj ni iru!" Ortodoksa Rus' Tra la kampoj kaj arbaroj La bienuloj estis frapitaj per forto Kaj, teksante super Volgo, Laŭ la krutaj bordoj De la mateniĝo ĝis la mateniĝo, ŝi kriis: Eh, barelo... (ktp). Jaro post jaro sinsekve fluis antaŭ en, — Kaj, disĵetinte la sinjorojn per klabo, La vilaĝoj Kaj la fabrikistoj Regas Rusujon kaj konstruas maŝinojn. Eh, aŭtomobilo, Ho! Eh, feru, ĝi iros per si mem, Ni grasu ĝin, ni grasu ĝin, kaj ni iru! Kaj la fabrikoj kreskas, Kaj la aŭtoj kantas, Kaj la sonoriloj sufokiĝas, Kaj laŭ la Volgo, fajfante, Vaporŝipoj moviĝas, - Kaj ĝi baldaŭ kunfandiĝas kun la Don. Eh, eta aŭtomobilo (ktp.). 8

Sen preĝoj, sen pastroj, Sen reĝoj, sen katenoj Ni eliras renkonti novajn tagojn. Ni kantas kantojn de volo, Post malmolaj jaroj, Rektigante niajn lacajn ŝultrojn. Eh, malgranda aŭto... (ktp.). Eh, maŝino, klano, Standardo de la volo de fadenoj! Ni bezonas neniun dion. Ni ĝoje renkontu ĉion, kio atendas nin antaŭ en Sur larĝaj, novaj vojoj. Eh, malgranda aŭto... (ktp.). Sola malriĉulo

Malbenante mian parton, mi unue kliniĝs en histeria laboro. Nun li ne estas sola, Kaj li pumpas sovetian benzinon en la kolektivian motoron. Eh, malgranda aŭ to... (ktp.). SENDIAJ FORĜOJ Nia vojo estas delonge malkaŝita al ni. Ĉiuj laboristaj homoj lernis, ke fabrika fumo estas pli grava ol incenso, pli grava por ni ol la eklezio, estas la fabriko! Ĥbro. Kiel konvenas Ĉiuj inteligentaj homoj, Ni scias nian profiton, Kaj tial ni enkondukos Hindus-tri-a-li-za-qj-yu! Ĥbro. 9

La maŝino rapide direktos la aferon, Sed sen maŝino, la afero — haltu! La pastro el la prediko krii lerte, Sed la majstro estas por ni pli grava ol la pastro. Ĥbro. Pri mirakloj parolu la vilulo pastro, La diakono malfermu sian buŝon. Sen miraklofaristoj, ni estos sataj. La fripono kaj la planto nutros nin! Ĥbro. La planto montros al la lando la vojon. La fabrikkonstruaĵo estas nia fortikaĵo. Kiu volas Preĝi al Dio? La laboristo ne iros al preĝejo. Ĥbro. Ni staras unuiĝintaj Ni estas unu por la alia, Zorgante pri nia bono... Lasu vian pugnon Donu por taso - Ni aĉetos internan prunton! FOR VIDANDO Kiel mia propra patrino forpelis min, Tiam mia tuta familio venis kurante. - Ho, kien vi iras, knabo, kun Lizaveta? Vi ne devus iri, Vanek, al la konsilio. 10

Via registriĝo ne taŭgas, vi devus geedziĝi en preĝejo. La pastro metus sur vin kronojn kun Lizaveta, Vi donus dek al la pastro por tio. - Ho, patrino, mi ne iros laŭ la koridoro, Ŝi tute malaperos - Haleluja! Ne zorgu pri mi. Pro Dio, via preĝejo estas superkreskita kaj kara al mi. Mi subskribos por kvarono. Mi estas en la konsilio. Mi aĉetos al Lizaveta ŝalton por ĉervonetoj. Kaj Lizaveta naskos infanon — Ni portos nian filon al la konsilio. Ni nomu lin unue oktobro, por ke lia avino bonvenigu lin. KANTO DE RUĜA ARMEO FERIORANTOJ (Laŭ la melodio de "Pro la Insulo") Ni venos de ĉi tie baldaŭ Al niaj denaskaj kampoj, Saluton, ombro de fora arbaro! Saluton, nigra tero! Ne vane ni lernis batali en la Ruĝa Armeo. Per amika bato ni batos la malamikan armeon el la tranĉeoj. Ne estas vojo por la kulakoj, La pastro en la paroĥo apenaŭ vivas, 11

Nia malriĉa kolektivo floras en skarлата koloro. Ni, sen ia Dia volo, konstruas la feliĉon de la malriĉuloj, Nia parto estas traktoro sur la kampo Jes, laboranta mano! KANTO DE LA POPPOJ (Laŭ melodio de "La kanto de la kondamnito") Estis beno esti pastro Kun mia lerteco... Mi havis ĉevalojn, domon, abelbrediston, tri bovinojn... Mi rememoros, mi faros. memoru, mi rememoros Kiel la homoj preĝs... Kaj, zorgante la sankta leĝo, li ĉion kundividis kun mi. Mi rememoros, ktp Vi preterpasos la paroĥon pli ol unufoje jare Kun sankta akvo... Kion ajn vi ricevos, vi prenas ĝn: Porkido, birdo. Mi memoros, ktp. Mi kolektis ovojn, buteron kaj farunon en ĉarplenoj... Ĉiuj honoris Patron Lukon, Ili kisis lian manon... Mi memoros, ktp La registra oficejo ne ĝenis laboron, ili ne konis Oktyabrin. , Li enterigis, baptis, edziĝs, Vivis mi estas sen malĝojo. Mi rememoros ktp. Kaj nun mi malriĉiĝs, Mia vizaĝo ŝ anĝs... 12

Mi rememoros, mi rememoros, mi rememoros Kiel la homoj preĝs. Mi rememoros ktp. EN NOVA MANIERO (Laŭ la melodio de "Estis feliĉaj tagoj") La malnovaj tagoj estis malmolaj En ĉies memoro, La pastro nin trompis: Estas granda peko grumbli. La vivo de la virino estas malama, ŝ ia edzo batas lin ebrie. Kaj la pastro: "Vi, kara infano, devas esti submetiĝema! Estu pacienca, preĝu, mastrino." Se ĝ fariĝs neeltenebla, la virino pikas la ikonon, - Kie vi trovos protekton? Sed ĉi tiuj tagoj ne estas kiel tiuj sovetiaj tagoj. Ĉiuj elpensaj oĝoj de la pastro estis frakasitaj en pecojn! La virino estas allogata al lernado, Ŝ i ne plu bezonas bot, La Popola Kortumo helpis ŝ in elteni sian likenedzon! Ne plu estas vojo al la pastro kaj al la patrino de Dio. Homamaso iras al la konsilio por vidi Alena la Prezidanton. La pastroj ne ŝ atas nian vivmanieron, ili ofendiĝs: Ili vokas kaj vokas, sed aperas nur la maljunulinoj. KOMSOMOLSKAYA Ho, kaj kio estas ĉi tiu tuta bruo? Komsomola membro sur la pugno Edziĝs. 13

Jes, li kondukas ŝ in al la registra oficejo por registri, laŭ la sovetia stilo, por edziĝi. Kaj kun pugnoj kaj manoj, Kaj per piedoj: — Ni edziĝu kun pastroj kaj oficistoj!.. Ŝ ia komsomolano iras en la klubon dimanĉe, Kaj ŝ i rakontas al li pri Dio, Pri savo. Mia frato estis konfuzita. - Ĉi tio estas afero! Ĉi tio estas por mi, komsomolano, De nun ĝ estas scienco! Ne parencu, proleto, Per pugnoj, Ne postkuras porkojn aŭ bovojn!... Kaj tiam li forpelis ŝ in Tute en la kolo, — Kaj sen vi, mi edziĝs.

Mi povas. RUĜA VULĈO (Laŭ la melodio de "Mia "fajro") La suno estas fajra
birdo - Varmo verŝas sur la kampojn. La laboristo-rikoltisto eliris sur la
kampojn frumatene. Kapo en ruĝa koltuko. Nudaj piedoj — neniu
problemo, Se vi rigardas sur la kampo — grenfesto, Nia ordono estas
por la urboj. Kaj la afero argumentas en la manoj Sub la viviga radio,
Kaj la matura orelo kisas la sunbrunan ŝultron. Unu pastro estas
ĉagrenita - Li malpeziĝas pro ĉagreno, 14

Ke la kamparanoj ne plu bezonas religiajn procesiojn kaj ikonojn. Ne necesas,
ke ni preĝu - Sen preĝo la pluvo falas, La ateistoj naskiĝas Rekte en la
sekalon! BAPTISTA TRINO (Laŭ la melodio de "Estis brua, ĝi brulis") La
pugno de Jegor koleras pro la fido: Kio bono estas en la preĝejo de Dio, Se
vi kalkulas la mezuron en sako, "Dio ne povas helpi lin." La sankta
afero estas difektita en ĉio - la legoĉambro, la traktoro, la
agronomo... La preĝejo tute malriĉiĝas, Ŝajnas, ke ĝi estos enrubigita. Sub
la malnova sistemo, li estis ktitor, La malriĉulo ne kuraĝas diri eĉ vorton, -
Ĉiŝte tiam, Jegor kolere diris al li: "Kristo eltenis kaj diris al ni"! Kaj nun
pastro en kaduka sutano, Kia honoro estas por ktitor? Rigardu la
fabelojn de Dio, la ulo batos lin en la kolon. La viro serioze perdis la
vojon de la rekta vojo, Se nur ni povus komenci sekton en nia vilaĝo! He,
mono fluas, la usona miliardulo sendas la baptistojn... Ili vivas riĉe,
forte, pure, La pleboj, kiel antaŭe, ser. Laŭ la leĝo de Dio,
sekvu la ĉielon kiel virŝafo... Malriĉulo havas sian ventron en la ĉielo, Kiu
estas pli riĉa havas sian poŝton ĉi tie. Vi rigardas, en la vilaĝo, en ĉiu
fendeto, la Unio de Amo kreskis kiel ŝimo - 15

La Sankta Triunuo: Rockefeller, la Pugno kaj Kristo. KOMUNULOJ
(Motivo "De malantaŭ la insulo ĝis la kerno") Nek riĉeco, nek ordo, Kasjan,
ne sia propra persono, ĉirkaŭ promenas: Kasjan havas ĉevalon, Neniu
plugilo kaj neniuj semoj. Emelja blovas tra la fendoj, Pro ĉagreno,
kompatindulo, kvazaŭ ebria: Emelja havas malnovan plugilon, Ne
ĉevalon kaj sen semojn. Malica tristeco transprenas Nefed - Avo
malbenas la tutan mondon: Avo trovis la semojn, Neniu ĉevalo, neniu
plugilo, Kasyan renkontis Nefed, Emelyan alproksimiĝas al ili. Vorto post vorto - konversacio

Komenciĝs inter la kamparanoj. - Ho, frato, ne estas vivo, sed ĉagreno,
mi fariĝs tute potenca. Ĉiuj baldaŭ konsentis pri tio - batali kontraŭ la
malĉojo kune. Tio, kion ĉiuj vane havis, nun kunfandiĝs en unu: Estas
komunumo, kaj en la komunumo estas Plugilo, ĉevalo kaj greno.
Avo kaj Kasjan plugas la kampon, Kun ili, kune velditaj de laboro,
Emelja svingas martelon, Renovigante la komunan domon. Laboro ne estas
laboro, nur ĉojo, La blanka lumo fariĝs pli dolĉa. Fratoj, feliĉo kaj sukceso!
Nian saluton al la komunumoj. 16

ARANEOJ KAJ MUŜ OJ (Preskaŭ infana kanto) Dili-bom! Dili-bom! Estas
preĉejo - la domo de Dio. Kaj en tiu domo estas araneo, krucforma
araneo, sep-funta araneo - "Ĉio venas de justaj laboroj." Kun la kapuĉo
mallevita. La araneo ridas kaj sonoras la tutan tagon; Delen-tago!..
Delen-tago!.. La araneo vivas feliĉa, teksas araneaĵon. En la reto
li kaptas muŝojn - Junulinoj kaj maljunulinoj, Junuloj kaj maljunuloj, Piuloj.
La muŝoj zumas kompatinde, La araneo alportas monon, Estas bone
esti araneo, - Dili-bom!.. Dili-bom!.. Ho, vi, fratoj viroj, Kompatindaj
malriĉuloj! Kaj antaŭ longe estis tempo por la araneo preni vin flanke, li
"savis" viajn animojn, suĉis vian sangon kaj nutris siajn edzinon kaj infanojn
- Araneo, araneo. Kaj li blovis, rikanante per sia korno: "Ho, nia popolo estas
malsaĝuloj!" POPOVSKAYA KAMARINSKAYA Patrino maldolĉe singultis: Ŝia
Pankratuŝka ebriiĝs. Li lekis sin kaj lekis sin, ne staris ĉe
ceremonio kun la pastro: Kaptante ŝin je la koloneto, Paĉjo
dispremis ŝian tutan kolon: Kantoj 2 17

- Kaj rigardu vin, rigardu vin, rigardu, Ne rigardu tra la fenestro al la
gejunuloj. Ne estas tempo por graso, se ni povus vivi nun. Problemo estas
sur ni, problemo frapas nian pardonon. Ho, venis la fino de la vivo de la
pastro! Tial mi trinkas, tial mi trinkas. La libera vivo finiĝs: Rus' fariĝs
malpia, Ne estas proksima kuniĝo kun la templo, Ili ne plu honoras la
reĝon de la ĉielo, Nek la benitajn loĝantojn de la ĉielo,
Miraklofarantoj kaj sanigantoj. Ni atingis la misterajn aferojn:
Dekduo da relikvoj estas malkaŝitaj tage. Kaj en arĝentaj kankroj, ho, pekoj!
- Estas nenio, krom putra polvo, razado, vato kaj dispremitaj brikoj. Kies
trompo estis tie?

Nu, kies, diru al mi? Nu, kies? Ni, la pastroj, trompis la homojn, trompis ĉiujn, per krucoj kaj ikonoj, per fastoj kaj pafarkoj ĉe la talio kaj sur la genuoj antaŭ la nekorupteblaj restaĵoj. Kaj tiuj restaĵoj, tiuj restaĵoj, ve, — Vi scias, patrino, kiaj ili estas. Nu, post ĉi tio, kia malsaĝulo atendus miraklon de ĉi tiuj samaj kancerroj, donacus akaron kaj bruligus cent kandelojn antaŭ amaso da... nepereebaj brikoj? KATAVASIO Ho, alarmilo! Kaj junaj kaj maljunaj rapidis al la preĝejo. Kie ĝi brulas? Kien disvastiĝis la fajro? Estas amaso ekster la preĝejo — Katavasia. Diakono Ciro incitetas pastron Athanasius. 18

- Akiru ĝin pro malpuraj trukoj, pro sarkasma, vi mem ŝtelis la funebrajn rulojn. Kolerega, la pastro daŭrigis ataki, kaj elpensis: Kira aplaŭdo - Laŭ la vizio. Piedbati lian pugon per lia boto estas provita. - Iru, iru! - la ĉirkaŭaj homoj mokas ĝin. - Nia afero estas nia flanko, Ni estas atestantoj. Estas nur unu prezo por vi, Bonfarantoj. Amiko kaj kamarado, donu al mi respondon por savo: Ĉu estos diservo aŭ ne dimanĉe? KOROBUSHKA (Registrita en la divizio OSNAZ) Ho, la skatolo estas plena, la skatolo estas plena, Estas "Ateisto", "Krokodilo", mi ofte legas - Mi neniam iris al la preĝejo. Mi eliros en liberecon, kie minacas la iama templo; Ne sonas sonorilo, Oni ne kantas tie meson. La pastro pagis al ni multe da mono, kaj ne lasis la mortintojn sukcesi. Kaj nun, pro ĉi tiuj heroaĵoj, paĉjo komencis paŝti la brutojn por ni. Kaj venis la sopirata tempo — Ne estas preĝejo, nek pastro. La nova vilaĝo ne venas - La vojo al la templo estas forgesita. 19

Kaj nun la nesto de la pastro estas malplena jam de unu jaro, Kaj en la ŝtona domo de la pastro estas malfermita la Domo de la Kamparano. Ĉu temas pri malstreĉiga tempo en klubo kun libro, prefere ol engluti la falsajn fabelojn de la pastro kun la fumo de incenso. Ho, lumo, lumkesto! La tuta drogo eluziĝis. Kaj al la pastroj la sonora monero ne ruliĝis en vian poŝon. ĈIUJ POR LA LIBRO (Laŭ la melodio de "Trans la Maroj") Ni kutimis vagadi per la plugilo de nia avo Jarcento, kvazaŭ en mallumo. Hodiaŭ la vivo fariĝis tute alia, Tempo ne estas la samaj nun. Ĥoro. Hej, estu kuraĝaj, Klim, Tadeo, Marja, Daria, Panteley! Hej, estu kuraĝaj! Estu pli aŭ daca,

estu kuraĝa, estu kuraĝa! Ĉiuj venu rapide al ni. 2 fojojn. Ni invitas ĉiujn al la legoĉambro por studi, Por ke ni povu forigi mallumon por ĉiam. La vivo povas esti malsame, se ni vivas kun libro. Ĥoro. En la vilaĝo finiĝis la turmento, Kaj nia brusto libere spiros, Se la hela lumo de la instruo en libroj montrus al ni la vojon al la feliĉo.
Ĥoro. 20

AL LA LUMO Vi estas nia malbenita virina vivo, Vi estas damnita virina vivo. El popolkantoj. "Mi disĉiros ĉiujn tiujn dorsojn!" Kolerega kiel sovaĝa besto, Patro forpuŝis sian nevestitan kaj nudpiedan filinon ekster la pordon. Neĝŝtorma vintra tago estas frosta. Spiras glacian malvarmon. Kiel timinda, timinda, timinda, kara patro! Najbaro diris al najbaro, refragante kvin glasojn: "Batu, najbaro, vian edzinon por la vespermanĝo, Antaŭ la vespermanĝo denove. Kiu ne trinkas vodkon, tiu fariĝas malforta vireto. Vivo ne estos agrabla por edzino, Kiu ne batas sian edzinon." La malbona bopatro skuas la barbon kaj mensogas al sia filo pri sia bofilino: "Se vi vartas junan knabinon, vi certe pekos. En ĝi sidas demono, kiel vi povas vidi ĉe la vizaĝo, kiel hu-hu! Aŭ skultu, tenu vian edzinon pli strikta, same kiel mi tenis vian patrinon." Du maljunulinoj en la meso dividas sian malĝojon: Ĉi tiu bofilo batis la alian tagon. Ĉi tiu filo estis batita de sia propra. Al la malhelaj vizaĝoj, incensa fumo portas virinajn ĝemojn: "Ho, vi scias, nur la tomba monteto savos nin de batado!" 21

Kiu instruis en la preĝejo, ĉu ĝi ne estis pastro: "Virino estas peko, tento kaj malnobla afero"? Kiel longe resonos virinaj krioj en nia denaska Rus'? Virinoj, rektigu viajn dorsojn kaj alportu virinojn en la konsilion! Sciu, fratinoj, ke neniu klubo estas super vi. Sciu ĉi tion, fratinoj; por la homoj La plej malbona kaj terura malamiko estas la Nokto, kiu ne konas la rezulton, la antikvan nebulon kaj mallumon. Ni nun akiris flugilojn, La interligo de sklavoj estas flankenĵetita. Faru ĉiun penon por ke ni povu trarompi al lumo.

II. DITTOJ KAJ KANTOJ AL DITTS 1. DIO KAJ LA EKONOMIO PLASTOJ MALSAMARAJ
Estas plago - granda predanto, Ekzistas ankaŭ etaĵo kiel afidoj: Ili rongas panon,

brasiko, ĉerizoj, Ili ruinigas ĉiujn donacojn de la tero. Jen la garbejo estis manĝata de ratoj. Ĉi tie la problemo estas de vermo, tie la tritiko kalviĝas pro la invado de cimo. Ĉi tie la kultivaĵoj estas infestitaj de la vermo, akrido kaj akrido, kaj la restaĵoj de la rikolto estas proksime de la pastro kaj nepaĥo. Ĉi tie estas fungoj en la ĝardeno kaj tineoj, Kaj brasika klaboradiko, Tie, kiel vermo rampanta en la iolon, La mulao englutis vintrajn rikoltojn. Nuboj vagas super Eŭropo, - Ŝajne, baldaŭ pluvos: la "malmola" malbonodora skarabo nur elkuras el la sterko! En la brasika putro aperis vermoj kun blanka kapo. La Hicks kaj Churchill grimpas por manĝi la terglobojn, por savi panon kaj herbon de insektoj kaj vermoj, Ni preparos venenon por la plagoj de la kampoj. 23

LA PROFETOJ ESTAS MALTRADE UZAJ "Eklumigu kandelon por la profeto Elija," diris al ni Papo Vasilij. "Profetoj malmulte utilas", certigas la Komsomolo. Kaj ĉe Vespro kaj ĉe Meso, avo Luko promenis malantaŭ la kandelo. La alian tagon fulmo trafis rekte en la kabanon de la maljunulo. Kaj en la kolektiva bieno "Krasny Log" la Komsomolo kantas en fulmotondro Kaj ne scias alarmon... Tial ĝi estas fulmo! "La Dio de fajroj trovos pekulojn... Timu!" - la pastro skuas sian bastonon. Kaj laŭ nia opinio: konstruu fajrorezistan loĝejon! Ne klinu la dorson al Dio, Ne rondiru en la religia procesio, Kaj konservu la fajro-kamionon en bona ordo. Ne portu ikonojn al la vento, Se la tegmento estas disŝirita de flamoj: Fido al Dio estas nur reto, Kie la homoj implikiĝas. PRI DIVERSAJ Sentraj KREDOJ Ne logu nin, pastroj, en la sinon de la ortodokseco. Vi ne povis trovi pli veran vojon al furioza senleĝeco. Se la malriĉuloj estas en katenoj, estos festeno sur via strato. Ni deturnis nin de la preĝejo kaj de la kruco kaj forturnis nin de libroj. La maljunulinoj kaj maljunuloj faru la kalendaron. La junuloj ne komfortas kun la Maljunaj Kredantoj. 24

Ĉu tri fingroj aŭ du Ili ŝatas preĝi - Ĉiu religio estas morta, Ĝi estas ĉio plena de truoj. Ili tradukiĝas kiel "Kristoj", kaj "Virguloj de Dio", sed en la malnovaj tagoj la Khlysts amis ĉirkaŭ danci kun ili. Mi ne trovis la aviadilon en la ĉielo de anĝelaj vizaĝoj. Ni forpelu la trompon de evangeliaj kristanoj. Ĉiuj maĉas la interligon de Kristo, Ili kantas grizan kanton, Kvankam ili ne havas ikonojn: Ni, ili diras, kredas "en la spirito". La civila penso arde rapidas al la lumo de la scio. Nur stultaj

Vera Molokanskaja estos altirita. Ĉiuj preĝoj estas je la sama prezo, Sankteco estas tute rusta... En la ruĝa lando, la reguloj de "Dio" disfalas. RUĜA SURDO De la ĉefurbo ĝis la vilaĝo - Kumaĉev farbo - Kiel la ruĝa acidpastro levis la paston. En fabrikoj kaj vilaĝoj, la malnova vivmaniero rompiĝas. Nur diversaj malnovaj rubaĵoj, kiel misulo bojanta. Ni ne iros al la sankta Mikola por ekbruligi kandelon, sed el nia parto en la komuna kampo ni plenigos la garbejon sen li. 25

Pastro nun adiaŭ u vian iaman sinjoran vivon. Vi estas Majo, vi estas nia Majo, Proleta Ferio! Kukol tute malaperis en la vilaĝo - Ĉi tio ne estas surpriza fakto. Ni ĉiuj iris al la grenpurigstacio. Kaj Klim havas kukul en la kampo kaj kolza kun mento. Li blovis laŭ la volo de Dio - per la ŝovelilo de Avo. Ĉiuj malsanoj jam delonge malaperis sur la kultivaĵoj, Ĉar ni formaligis la grenon. Ĉu en la ĝardeno, en la legomĝardeno, En la sovaĝa kampo, - La traktoro plugas kaj rapidas senlime en la sovaĝejo. La vivo nun ne estas la sama kiel antaŭe. Ne zorgu pri la pasinteco, Ni prenis ekipaĵon por semado ĉe luejo.

2 KOLEKTIVA FARMO DITS 1930 Kiu aliĝas al senpieco, ne malŝparas tempon, Li plibonigas la Teron en la kolektiva bieno kaj per maŝino. Iel ili ordigis la relikvojn, - mi vidis ĝin kaj silentis, mi nun hontas konfesi, ke mi preĝas al la briko. Antaŭe, la pastro faris preĝojn servojn por ke la pano naskiĝu. La rikolto ne plibonigis, Poplo plenigis siajn poŝtojn. Preĝojn mi ne plu iras, Krucon mi ne portas ĉirkaŭ la kolo: Sen preĝado en malferma kampo mi plugas mian teron per traktoro. Mia kara diris hieraŭ: "Mi estis en kunveno kaj subskribis la Socialisman Konkurson en la ĉelo." Mia kara kaj mi konstruas kolektivan bienon, Feliĉe, estas nur unu vojo, Mia eta ateisto estas la plej batalema. 27

La malnova arbaro putriĝas kaj stariĝas, la juna floras. Pro malpieco mia patro sekigiĝas kaj ŝprucas sin per akvo. Nia volosto balanciĝas, paĉjo koleras: - Nu, jen. Tri vilaĝoj, du vilaĝoj abonis "Bezbozhnik". Ĉe la pastro altaro estas flustro kun la patrono: Ŝajne, ili sentas — Ni baldaŭ eliros. Nia preĝejo estas plena de Avo kun

maljuna sinjorino. Ĉirkaŭ la avo ŝi promenas kun taso. Eh, mia knabino, -
Vi ne estas Brosova, mi estas ateisto, kaj vi ne estas de Kristo.
KOLEKTIVAJ FARMOJ Blovis, Fedul blovis Sola. Mi iris al la kolektiva bieno
kun mia filino. Ni dispremas la pastrojn Kune kun la sekretoj, Ni
dispremas la kulakojn per kombinistoj. Malsupre kun la erpilo, la pinoj
estas kun ŝi. Ni havas traktorojn Jes, belajn. 28

La pugno instigas ĉiujn malŝpari, Kaj ni ne parolos al li tiel. En la kolektiva
bienon ni havas multe da semo. Ni batas per niaj pugnoj sur la kronon
de la kapo. La kolektiva farm-obieno havas semilon, La kolektiva farm-
obieno havas ventumilmaŝinon, La individua farmisto havas nek
plugilon, nek kortdomon. Ĉi tio, ĉi tio, Evsey, Nur kun semilo. Ve, ve, Matvey,
nur kun ventumilo. Ho, kia kialo estas por mi ne kolekti kolektive, ĉar
Fordzoj okupiĝas pri plugteroj en la kolektiva bieno. Cimo, cimo,
Sterkolaboristo. Pugno, pugno, kolektiva farmplago! Ni rapidigos la
kvinjaran planon kaj montros Usonon. Ni kaptos, superos sen ia histerio. Mi
havas tri Milenki, Petya, kaj du, Ŝurka. Ambaŭ Shurka estas en
Dneprostroy, Petya estas sur Shaturka. Vanja, Vanja, li ne estas mia, - Falsa
amo. Vanja iras al preĝejo, mi iras hejmen, mi estas senpa. 29

Mia kredo forflugis, mi ne kredas je la plej pura, mi ricevas puran tritikon
el la triremo. Daŭran batalo - morto al la pastro, Kulak - ĝis li mortos,
Ni faros daŭran lukton sen ripozo. La hararo de Petja estas densa, kiel
spiketo en ŝtata bieno. Petja estas svelta kaj alta, kiel spiketo en
ŝtata bieno. Mi ne estas filino de kulako, mi estas filino de kolektiva
farmisto, Kaj mi amas la malriĉulon, la Ruĝan Oboznik. Sen fido, sen
Kristo mi vivas sendepende, Kaj senpieme sen kruco mi kisas Anisim. Por ke
mi povu iri al preĝejo, Kie mi povas vidi ĉi tion? Por mi, kolektiva
farmisto, esti stulta - mi hontas kredi je Dio. La avino verŝis en Atoson,
- Ŝi forkuris al Athos, - jes, Kaj mi okupas min elverŝi la Seman Fondaĵon.
En la vilaĝo mi ne estas edziĝinta, En la muzikklubo mi estas gitaristo,
En la ĉiutaga vivo mi estas ateisto, En la kolektiva bieno mi estas
tamburisto. Nia kolektiva bieno estas la unua en labordisciplino: Ni
akiras triremon kaj ordinaran semanton. tridek

Bom-bom, voko de Christosik. Riĉaj pugnoj Estos nudpiedaj. Mi rigardos, mi rigardos, Kaj mi miras: Ili detruis la limojn de la Plena teamo. Mi rigardos la traktoron — ĝi kosta tricent ĉevalojn. Kiel mi ne povas ami Vanja la traktoriston? Enskribiĝs en kolektiva bieno kaj sukcesis pri ĉio. Mi estas malriĉulo, ne kanajlo, mi ne estas kulako. Estis grego da pugnoj — Li rezistis. Ili lasis du bovojn - Li senposediĝs. Mi ŝi anĝas mian vorton kaj ŝi anĝas mian antaŭan dispozicion. Mi enamiĝs al Milov: Li estas kolektiva farmisto kaj havas buklajn harojn. La Kvinjara Plano ne estas facila, sed ni, ŝi ajnas, certe finos ĝin post kvar jaroj. La plorantojn de la eta kredo disiĝas, verŝas larmojn, Kaj la fulmotondron ni liberigos Kun la tondro de memkritiko. MOSKVA DITS Ni eniris la teamon sen risko: 31

Mia etulo estas agronomo, kaj mi estas traktoristo. Ni konstruas en la monaĥejo, En la ĉefaltaro mem, Lumon kaj novan Komunan manĝambron. Ni grimpis la murojn, kovris ĉiujn diojn. "Forigu la ŝtupetaron - la kanto de Dio estas kantata." Ĉu preĝoj estos tre maloftaj antaŭ la fino de la kvinjara plano? Ni estas obstinaj en nia lukto - Ni ĉiuj fermos "la templojn de Dio". La pastro grumbas: "Ĝi ne estas gesto, sed larmoj. Estas tre naŭ ze por mi rigardi kiel senpiaj kolektivaj bienoj aktive konkuras." Eh, la homoj estas fervoraj, Homoj konscias pri la avantaĝoj - Ili kune konstruas teamojn, Plibonigas sian vivon.

3 EDZIĜAJ KRONOJ KAJ gvidanto La uloj rapidas al la verando por vidi kiel la du amuzas ĉiujn homojn proksime de la katedro. La pastro el la ladilo donas akvon al la gefianĉoj. La edziĝanto staras kiel kolono - Ĉu li ne enradikiĝs sur la loko? Ruĝa kiel boligita kankro, li aspektas konfuzita. Mi konsentis, ekscentra, fari tian aferon! Juna! Ne utilas ĉi tiu rigmarolo, Se nur vi, la tuta vasta mondo, volus amuzi! La okuloj de la karulino estas helaj, ŝiaj haroj estas kiel oro... Ŝi ne ricevos de ni eĉ denaron! Mi estas malsana de la incenso, Mi estas malsana de la fido... Mi ne edziĝs, Tial mi ne kredas. Kantoj 3 33

Maŝa, mia kara, estas la ĝusta virino. Li diras: "Mi estas edziĝinta al vi sen sekso!" "Estas tempo forlasi la preĝojn malantaŭe," Molvila

karulino, — Hodiaŭ stari sub la Vened — Pura honto!" LA
GENUJAJ HOMOJ EN LA VILAJ ESTAS PLI LEGAJ—LA POP-MOSH PERDIS
PEZON Patro Jegorka diris, tirante siajn pikajn lipharojn: "Mi turnos vin sur
la ruĝan monteton En la preĝejo kun Daŝ ka. Ne estas sufiĉe da virinoj en la
domo. Kroma rikolto estas okulfrapa. Daŝ uĥa batu nin per forta ĉevalo
somere." "Mi edziĝis kun alia knabino," Jegor respondis al sia patro, "Ĉar,
patro, edziĝi ne estas preni brutojn en la korton. Mi elektos knabinon, kiun
mi ŝatas, mi ne iros kun ŝi al preĝejo. Ni du vivos gloran vivon,
preterpasante la katedro." La patro de Jegorka ekkoleris, Sed kolero ne utilas al
li: Al ulo vi ne povas batadi, — La filo kreskis ĝis la plafono. Viro renkontis
Pankrat kaj diris: "Bonege, amiko! Ho, ni havas problemon: la uloj
malaperas." "Kiel vi fartas?" Li volas edziĝi laŭ la sovetia maniero, lia
najbaro. La pastro, oni diras, nur trompas nin, Fido, oni diras, ne utilas." 34

La pastro aŭ disĉi tiujn paroladojn kaj mem intervenis en la
konversacion: "Malĝo kaj honto atendas ĉiujn ateistojn en la mondo." "Ili
atendas, sed vane," Jegor kriis de la strato, "Ni dronos sensencaĵon en
la vero de la ruĝa Multjara kredo." Mi malsanas, mi ne povas elteni, Jes, estas
forto en la uloj... La junularo fariĝis pli saĝa, Almenaŭ estingis la
incensujon. DU GEZICĜJ (Ruĝaj Montaj Horoj) Vaska enamiĝis al Dunjaŝ ka,
- Ne knabinon, sed akordionon: Ĉemizo brodita per silko, Kaj fajro estas en liaj
okuloj. Li legas la politikan alfabetigon, krias ĉe kunvenoj kaj komprenas sur la
bieno: Kaj li kuiras kaj kudros. Rapide piebald en la ĉaro - Jes, al la najbara
plenumkomitato: Ili subskribis kaj diboĉadis vespere. Ĉiuj benkoj estis
kovritaj de junaj paroj. Unue el la ĉelo Paroladoj kaj Donacoj. La
buŝharmoniko ronronis al novaj kanzonoj. Elektu ilin, Ermoĥa, rublo
Ladiki. Oraj voĉoj ĉemis en la balalajkoj. La knabinoj naĝis unu apud la alia kaj
lasis siajn harojn malsupren. Kaj ĉe la alia fino de la vilaĝo okazis
formala skandalo: 35

Tie Fedjuĥa, filo de Sergeevna, festis malnovan geedziĝon. La malsaĝulo
enamiĝis al Matreĥa - pia knabino, ruĝa malsaĝulo kaj ne-Komsomol.
Mi restis for de la ĉelo, por ke ne estu pekoj, Jes, la avino-sorĉistino daŭr
turmentis la svatantojn.

La sonorilturo komencis zumi kaj odoris je incenso. Patro Fedka
ĝjas: "Tion ni bezonas." Lunbrilo inundis duonon de la korto de Fedjuĥa, La tuta
kabano ĉirkaŭ iris ebrie ĝs la mateno. Eĉ iom el la muroj kaj rubo
estis makulita, Botoj kaj feltaj botoj kuŝ is tra la tuta korto. La tuta vilaĝo
ridis, la tuta vilaĝo huŭ lis, kaj la muzelo de Pastro Miĥail estis tute ŝ velinta.
NEW DITS Panjo ekbruligis kandelon, sed ĝ estingiĝs. La karulo volas
edziĝ kun li, sed mi ne konsentas. Se vi ne scias legi kaj skribi. Ne utilas montri.
Nuntempe, neniu knabino implikiĝs kun malklerulo. La patrino ekbruligis
lampon, kaj la avino ekbruligis kandelon. Ili diris al mi, ke mi devas iri
al preĝejo, mi diris, ke mi ne volas. 36

La virinoj riproĉis min, mia paĉjo riproĉis min: Nia konsekris la tutan
grenon. Nu, mi ordigis ĝn. Klim preĝs ĉe Matins kaj restis dum "horoj". Klim
atingis malriĉecon - Estas nenio por semi striojn. La "patro" svingas la
incensilon, la diakono svingas la surplicon... Ĉiuokaze, kun mia kara mi
iros al la plenumkomitato.

4 FERIOJ PRI LA TRIUNETO (Malpia kanto - en ĉies orelo) La pastro pensis meze
de la bruo: "Kial mi zorgu? Mia enspezo el mallumo triobliĝs!" La sonorilo
obstine sonorigas la tutan tagon. La homamaso iris densa kaj rapide, nur...
preter la templo! Kantoj kaj akordionoj altiris homamason. Avinjo kaj... du
katoj iris al la preĝejo! La pilgrimantoj por la ceremonio estas dolore ĉifonitaj:
Ili senvestigis la arbaron kaj ĝardenon por ornami la kabanon! La ebria
diakono dormas kiel arbostumpo, kaj eĉ ne movas la orelojn: Li odoras
la tutan tagon pri la lunbrila spirito! Luko festis la triunuon Tre fame: Estas tri
kontuzoj sur la vizaĝo, Tri rompitaĵoj! 38

La doma fromaĝo de la pastro tuj fariĝs bulo en lia gorĝo: Iu legis "La
Ateisto" sub la fenestro je la tria horo! Paĉjo ploregis jen kaj jen: "Ho, la
triunuo malfortiĝs! Iel nia "grego" ne melkas hodiaŭ ĉe Trinity!"
ANONCO DITS Ho, prenu la orelojn de la akordiono, Nigrabrova
akordionisto! Donu al la novaj kanzonoj Pozaboristey monist. La uloj
babilis, kiel la Ĉefanĝelo Gabriel iam venis viziti la Dipatrinon nokte. Kaj lasis nin

"savanto" Multaj amaj paroladoj: "Timu Dion, honoru la reĝon, Respektu la riĉulojn." La revolucio detruis la tutan sanktan butikon. Ĉiuj plaĉuloj ĉemis kaj rezignis. Semu kampojn sen Dio, Dio ne estas sur la kampo. kiel. Nia fidela helpo estas la bolŝevika agronomo. Ne helpos paĉjo kun ventro, Nek incensujo, nek kruco, Se la suno estas ruĝaso La kampo sekios ĉirkaŭ e. Agronomo instruos vin kiel semi kaj plugi, por ke la pano eliru sen pluvo aŭ nuboj. 39

NIA ESTAS MAJO, ILIA ESTAS PASKO Ili iru festi Paskon Popo, pugno, herbejo... Sed ni havas alian historion: Ruĝa Majo estas nia festo. Pastro Elpidifor koleras, La pastro en larmoj: — Li dronas la majan koruson Kaj la pastron kaj la diakono. Ni ĉiuj estas dividitaj ĉi tie en du partojn — tie: La maljunuloj tenas standardojn, La junularo tenas standardojn. Vassenka demandis: "Diru al mi, panjo, ĉu estas vero, ke Kristo resurektis, aŭ ĉu ĝi estas ... reklamo?" Okazis skandalo en la porkejo: Ebria diakono kun humoro subite komencis bapti sin per porko kaj porko. Al la kredo, la varma Hundo de ĉiuj — Li pruvis ĝis la punkto: Li formanĝis ok paskajn kukojn, Elblovis barelon da vodko. Omaĝe al la "Kristo resurektinta" En nia loko okazis almenaŭ cent mezgrandaj bataloj, kaj ducent grandaj. Kaj Jegorushka honoris "Dimanĉon de Dio": Li blovis vodkon, batis sian edzinon, donis ĝin al sia patro "en la vizaĝo". Mi ne volas preĝajn katenojn - Ili blindigos eĉ la vidulojn... La tuta burĝaro honoras Paskon, Majon festas nur la laboristo. Ni ne plu volas kredi stultaĵojn. Ni lumigu la mallumon de la eklezio per Nia Ruĝa Majo. 40

5 LOKA MOSKVA DITS Mi estas fabriklaboristo. Mi havas tian modon - Ni ne bezonas triunuon, Por konstrui fortan. Ni pumpis nian pugon en niajn poŝojn - "Estu miajn malĉojn!" Mia pugo falas de graso, - Baba ankoraŭ malĉojas. Edzo prenis la vipon, mi prenis la benkon. La pastro parolas al mi pri la ĉielo - mi legas "La Ateisto!" Mi rigardis tra la barilo, La pastro havas siringojn en sia ĝardeno, Sed Daria ne havas ĝardenon, Ne siringon. La pastro havas dek kvin krestojn, kaj sur la krestoj estas napoj. Marfushka havas unu vicon, kaj en la vico estas kreso. Mi rigardis tra la fenestro, Popadjo manĝas acidkremon, kaj

Marya por tagmanĝo Ne estas ŝi rumita lakto. Sen "Jesaja ĝoju", Knabino, ne edziĝu kun la ulo! Mi estas bela sen Jesaja Post la registra oficejo mi karesos vin. 41

DITS (distrikto S.-Dvinskij) Mi ludos, mi komencos la Dudek-Vicon, la Komsomolo tiras la vilaĝon sur novan vojon. Ne riproĉu, patrino, mi ne iros al preĝejo, mi havos pli bonan tempon en komsomola kunveno. La uloj batalis kaj ĵuris de aŭ tuno ĝis aŭ tuno. Ili aliĝis al la Komsomolo kaj ĉesis esti huliganoj. Mia patrino riproĉas min ĉar mi ne iras al preĝejo, mi pasigas ĉiujn miajn dimanĉojn en la Komsomolo. Mia patrino volis edziĝi al mi malnovmode, kun ringoj: La aferoj rezultis alie - En klubo, kun komsomolaj membroj. Ĉesu minaci per malbonaj spiritoj, avino, mi subskribos kun la partio, mi estos komunisto. La pastro edzigis nin kun Matrjoŝka, — Ho, vi tute manĝis ilian pedikon; La pastro — kvina, la diakono — tri-rublo, Restas nur unu penco por vivi. Ni festis geedziĝon en la klubo. Ni komencis la gramofonon, la maljunuloj dancis, sed ili ne trinkis lunbrilon. En la Ruĝa Armeo ili ne ĝenas, - Ni volonte servos en ĝi, Ni lernos legi kaj skribi, Ni ne embarasiĝos en mallumo. Nun mi surmetos kaskon kun stelo, Grizaj volvaĵoj, - Tiam eliru kun mi promeni, belulinoj. 42

Ni alportos gazetojn al la vilaĝo, Ni malfermos kulturajn klerajojn tie. Ni enŝovos palison en la keston de la tri-regimento, ni komencos seskampon. La pastro instruis mian karulon penti pri ŝiaj pekoj; Mi venis kaj instruis vin, por ke vi povu trakti alfabetecon. SUB LA HARMONIO (Moskvaj kanzonaĵoj) La knabinoj kantis ĉe la rando de la arbaro Rondancaj kantaĵoj: Estu Nikola, estu li savita - Vi ne allogos nin en la preĝejon. Hieraŭ mi rigardis la ĉielon, mi volis eltrovi kiom longe ni nutros la preĝejon per pano el la laborkampoj. Oni diras, ke la Papo fondis la Ŝtaton, mi vidis multajn "Arapojn", Sed mi neniam vidis ion tian. Oni diras, ke ĝi estas ekumena koncilio. Kiam mi enrigardas, estas nur senposedigitaj homoj. Mi nomas ĝin ekde tiam: Universala Katedralo. "Mi ne iros," diris la maljunulo, "mi iros al la preĝejo por frua meso, mi defias la aliajn al konkurso!" BRYANSK DITS Mi enamiĝis al karulo Pli bona ol mia patrino-patro, 43

Ni renkontis sen Dio, kaj edziĝis sen krono. Ruĝa antaŭ tuko kun kokoj, jupo kun volado. Ne timigu min per viaj pekoj. Mia kara Luko multe diris al mi: "Mi flugis preter la nuboj, Sed mi ne vidis Dion." Mi plantis cepobedon, Ĝifariĝis verda kiel kano. La pastro metas sian manon en miajn lipojn - mi respondas al li: "Sha-li-ish!" Mia patro estas obstina kiel virbovo, - Oni ne povas depreni per ŝ nuro. Mi kutimas kanti en la koruso, kaj sakri. Akvo fluas el la puto, La akvo estas kiel arĝento. Sakristiano pastro Ivano estis ebria kaj piedbatis en la ripojn. Ho, miaj etuloj, estas suldeto sur la piedfingro. Karulino, ne havu rankoron, ke mi estas delegito. TAMBOV DITS - Mi simple ne povas kompreni, diras la najbaro, - Dio estas patro, jes filo, jes patrino, Nu, kie estas avo? En la vilaĝo ni havis templon de Nekredebla Ĝjo... Ni nun malfermis tie sovetian teejon. - Dio punos pro pekoj! Ni bezonas penton! — 44

Ni atentis du nulon al ĉi tiuj bagateloj. Por mi la spirito de Dio estas fabelo, Ne ekzistas alia pli stulta ol ĝ... Ja kia problemo — spirito de Dio, sed kun barbo. Estis grafa bieno, nomata Rozo de Rozoj... Kaj nun, miajn respektojn! Ĝenhavas komunumon kaj kolektivan bienon. DITS (Volosto Staroselskaja, distrikto Poĉepskij, distrikto Brjansk) Rezignu, patro, la programon de Virina senleĝeco, Via Ortodokseco fariĝis nur hontinda. Ne estas hirundo pepado sur sovetia konstruaĵo, delegito elokvente parolas pri tasko de Lenin. Mi aĉetos portreton de Lenin, oran kadron; Li venigis min en la lumon, malhelan kamparanan knabinon. Kio estis la signifo ruinigi vian vivon kaj geedziĝi kun Malsaĝulo? Se vi amas vodkon, mi eksedziĝis. KALUGA DITS (vilaĝo Semyachki, Kaluga env.) La karulino havas maldikan voĉon... La kokidoj sidis sur la ripozejo... Nia paŝtisto metis krucon por botelo da lunbrilo! 45

Semyachkovsky-uloj Kiel unu, ĉio estas elektita. La pastro diris: "Ili feliĉas aliĝi al la preĝejo koruso." La burĝero Pelageja havas la ideojn de Voroj ej: Dum ŝi flustras sur la karboj, Estas kaj tri rubloj kaj rubloj. Oni diras, ke ŝafoj estas malsaĝuloj, Bone farita unu kapro. La paĉjo iris al la vangaj fakoj, kaj la fileto iris al la Komsomolo. DANCO DITS (Brjanska regiono) Ho, miaj bastŝuoj, kudritaj bastŝuoj! EN

La preĝfenestroj nun estas tabuligitaj. Kiel Matryona estis timigita de la bruno. La homoj diras: "Ĉi tiu estas pastro Fedot!" Mia karulo malvarmiĝs sur la forno. Mi ne rigardas ĝin, mi iras al edukaj programoj. Ho, supro, supro, supro, Moonshiner pastro, Kaj oficisto Parfen Fortrinkis kvin ikonojn. Mia koro doloras, La svatanto estas rastilo, Ne multe interesiĝas ami Bogomolnij! Hej popo! Ve, ve, la paŝ tisto enamiĝs. Ni estas sen patrino, sen patro, Ni edziĝs sen krono. Nia paĉjo Nil vivis kun siaj pugnoj. La pastro rompiĝs, Ne eniris la kooperativon! 46

ENHAVTABELO. Mi Paĝo La Granda Marto. Beinarovic 3 En batalon kun libro. A. Irkutov 5 Donu al mi sendian aviadilon. Gr. Gradov 6 Koto. Gr. Gradov 6 Kolektiva farmkanto. Gr. Gradov 7 Sen Dio klubo. E. Sokol 8 Sendiaj forĝistoj. Y. Galitsky 9 Adiaŭ o 10 Kanto de Ruĝa Armeo feriantoj. Gr. Gradov 11 Kanto de la pastro. A. Kromin 12 En nova maniero. A. Kromin 13 Komsomolskaja. Opanas 13 Ruĝa poŝ tuko. Chernysheva 14 Baptist Trinity. Gr. Gradov 15 Komunanoj. Semenovskiy 16 Araneoj kaj muŝoj. D. Bedny 17 Popovskaja Kamarinskaja. D. Kompatinda 17 Catavasia. D. Kompatinda 18 Korobushka. (Rekordo) 19 Ĉio por la libro 20 Al la lumo! D. Malriĉa 21 II Diversspecaj plagoj. Gvozdev 23 Profetoj malmulte utilas. Zorsky 24 Pri malsamaj senecaj kredoj. Slobodskoy 24 Ruĝa pastro. Gr. Gradov 25 Chastushki 1930. Svetloyarets 27 Kolĥoznje. Svetloyarets 28 Moskovskie 31 Malsupren la kronoj kaj pupiloj. Bayan 33 La junuloj en la vilaĝo fariĝs pli inteligentaj. Slobodskaja 34 Du geedziĝoj. Bayan 35 47

Paĝo Novaj kanzonaĵoj. Ĉikin 36 Pri la Triunuo. Dolev 38 Blagoveŝĉenskie. Bayan 39 Nia estas majo, ilia estas Pasko. Pli ol 40 Moskvo. Gr. Gradov 41 Dvina ditties. (Registrado) 42 Al la akordiono. M. Gai 43 Bryansk. Semyachkovskiy 43 Tambovskie. A. Kromin 44 Brjansk. (Rekordo) 45 Kaluga. Semjaĉkovskij 45 Plyasovye Brjansk. Semjaĉkovskij 46

Fotoj el la Centra Ŝtata Arkivo de Filmo, Foto kaj Sonaj Dokumentoj de Sankt-Peterburgo kaj la persona kolekto de D. Gorjachev Petrograd. Pioniroj prepariĝantaj por

"Komsomol Pasko" 1922 (TsGAKFF Sankt-Peterburgo, foto: Steinberg)

Leningrado. Preĝejo n. martiro Mironia kun la Life Guards Jaeger Regiment sur la riverdigo. Obvodny Kanalo. Fermite en 1930, detruita en 1934 (TsGAKFF Sankt-Peterburgo) Leningrad Preĝejo de la Dianonco de la Feliĉega Virgulino Maria sub la Life Guards Cavalry Regiment sur Blagoveshchenskaya Square. (nun Truda Square). Fermite en 1928, detruita en 1929 (TsGAKFF St. Petersburg)

Leningrada Preĝejo de Propeto de la Feliĉega Virgulino Maria sur Pokrovskaya Placo. (nun Placo Turgenev) Fermita en 1932, detruita en 1934 (TsGAKFF SPb.) Malmuntado de la detruita eklezio en la nomo de la Resurekto de Kristo kaj St. Mikaelo la Ĉefanĝelo sur Voskresenskaya Placo. (nun Placo Kulibina). (Foto el la kolekto de D. Gorjachev)

Leningrado. Kolekto de rubo (ikonoj, standardoj, ktp.) por la Ruĝaj konvojoj. 1930 (TsGAKFF SPb., foto: Magaziner) Leningrado. Sonoriloj forigitaj de Kievaj preĝejoj pro fandado, ĉe la rubejo de la fabriko Znamya Truda en 1930 (TsGAKFF St. Petersburg, foto: Laptev)

Leningrado. Direktoro de la Leningrada Ŝtata Uzino n-ro 1 kamarado. Jacobson legante la revuon "Ateisto". 1931 (TsGAKFF Sankt-Peterburgo, foto Brodsky)

Leningrada Standardo "Ni uzas sonorilojn por la kialo de industriigo" en la vestiblo de la Societo de Militantaj Ateistoj (OMB). Malfruaj 20-aj jaroj - fruaj 30-aj jaroj. (TsGAKFF SPb.) "Vivanta Ĵurnalo" OVB (TsGAKFF SPb.)

Petrogrado. Tiuj arestitaj en la kazo de "Kaŝi Ekleziajn Valoraĵojn" en la tribunalejo. 1922 (TsGAKFF St. Petersburg) Petrograd Metropolano Benjamin de Petrogrado sub enketo donas atestaĵon. (Arestito 29/05/1922, proceso 10/06-07/05/1922, kondamno kaj ekzekuto en la nokto de 13/14/08/1922) 1922 (TsGAKFF St. Petersburg)

Leningrado. Red Putilovets Theatre (iama fabrikpreĝejo) 1929
(Poŝtkarto de la kolekto de D. Gorjachev)

LA SENDIA KANTARO 60 p. Cirkulado 500 ekzempleroj. Eldonejo
"RED SAILOR" Retpoŝto: redmatros@mail.gran.spb.ru
<http://ficus.reldata.com/km> "RED SAILOR" - libro sesdek
ses serio "Represo" - libro tri